

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători– Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Botnaru Grigore în numele inculpatului Anisim Nicolae, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Anisim Nicolae XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în mun. XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 29.11.2018 – 06.07.2020 (prima instanță);
2. 04.08.2020 – 30.06.2021 (instanța de apel);
3. 11.10.2021 – 22.02.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 06 iulie 2020, Anisim Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activitatea de gestionare a bunurilor altei persoane pe un termen de pînă la 3 ani;

- în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal la 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost aplicată lui Anisim Nicolae pedeapsa definitivă de 2 ani 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activitatea de gestionar a bunurilor altei persoane pe un termen de 3 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Anisim Nicolae, în perioada de timp de la 27.08.2018 - 31.08.2018, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, aflându-

se în mun. Chișinău, str. Nicolae Dimo 17/2, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, sub pretextul prestării serviciilor de taxi a însușit de la cet. Golub Viorel un automobil de model " XXXXX " cu n/î XXXXX, care ulterior l-a transmis la o unitate de colectare a pieselor, prin ce i-a cauzat părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă de 50 000 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului Anisim Nicolae au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu semnele calificative - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, actului juridic nul sau anulabil, care a produs daune considerabile, infracțiune săvârșită de două sau mai multe persoane.

Tot el, la data de 29 decembrie 2018, aproximativ la ora 12.10 min., conducând automobilul de model „ XXXXX ” cu XXXXX, pe str. Mihai Sadoveanu intersecție cu str. Vadul-lui-Vodă din mun. Chișinău, a fost stopat de către angajații INP. În procesul verificării actelor de către angajații INP al IGP, Anisim Nicolae a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate narcotică. Fiind escortat la Dispensarul Narcologic Republican pentru a trece examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, ignorând prevederile art. 438 alin. (2) Cod Contravențional al Republicii Moldova, care prevede, că "dacă asupra persoanei care conduce vehiculul există temeieri suficiente de a presupune că se află în stare de ebrietate produse de alcool sau alte substanțe, acesta este obligat să accepte la cererea agentului constatator testarea alcoolică, examenul medical și prelevarea de sânge" și contrar prevederilor art. 11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia: "Conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat să se supună la solicitarea agentului de circulație procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei", Anisim Nicolae a refuzat recoltarea probelor biologice de sânge, în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, fapt confirmat prin procesul - verbal de examinare medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 4816 din 29.12.2018, medicii fiind în imposibilitate de a formula concluzia referitor la starea de ebrietate a acestuia.

Astfel, acțiunile inculpatului Anisim Nicolae au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, adică refuzul conducătorului mijlocului de transport de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

2. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de către avocatul Botnaru Grigore în numele inculpatului Anisim Nicolae prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului, pentru infracțiunile comise, să-i fie aplicate pedepse minime, iar prin aplicarea art. 84 al. (1), 87 Cod penal, art. 90 Cod penal – să-i fie stabilită pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării acesteia, invocând în acest sens, că pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră,

reieșind din circumstanțele cauzei, faptelor de învinuire, cât și personalității inculpatului.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a stabilit vinovăția inculpatului Anisim Nicolae de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), art. 264¹ alin. (3) Cod penal, fiind dovedită prin cumulul de probe administrate la materialele cauzei, și anume: declarațiile părții vătămate Golub Viorel; declarațiile martorilor Cericov Dumitru, Bîtca Ion; procesul-verbal de ridicare din 31.08.2018, prin care de la cet. Cericov a fost ridicat automobilul de model XXXXX cu XXXXX; procesul - verbal de examinare a obiectului din 04.09.2018, obiectul examinării îl constituie automobilul de model XXXXX cu XXXXX; copia recipisei din 20.08.2018; procesul - verbal de examinare a documentului din 03.09.2018, obiectul examinării îl constituie recipisa întocmită de către Covali Alexandru; procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 29.12.2018, întocmit de către ofițerul de patrulare al Brigăzii de patrulare a INP al IGP, Bîtca Ion; procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, nr. 4816 din 29.12.2018, s-a stabilit că Anisim Nicolae a refuzat examinarea medicală și recoltarea de probelor biologice.

Cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului Anisim Nicolae pentru infracțiunile comise, instanța de apel a statuat că prima instanță, la numirea acestuia, corect a reținut următoarele aspecte: lipsa circumstanțelor atenuante; prezența circumstanțelor agravante - anterior inculpatul Anisim Nicolae a comis infracțiuni de sustragere, deși nu a fost atras la răspundere penală fiind aplicată în privința acestuia actul de amnistie, precum și s-a încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților; se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza: consumator de substanțe narcotice (canabis); conform informației oferite de către IMSP Asociația Medicală teritorială Rîșcani nr. 01-18/1554 din 19.09.2018, cet. Anisim Nicolae nu se află la supraveghere prin dispensarizare, dar a primit tratament în Spitalul Clinic de Psihiatrie în perioada: 01.03.2002-26.03.2002. Diagnostic stabilit: tulburare organică a personalității.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță întemeiat i-a stabilit inculpatului Anisim Nicolae, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (1) Cod penal, o pedeapsă definitivă de 2 ani 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activitatea de gestionare a bunurilor altei persoane pe un termen de 3 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Privind solicitarea apărării de a aplica în privința inculpatului Anisim Nicolae prevederile art. 90 Cod penal, instanța de apel a relatat că inculpatul anterior a fost condamnat la pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei, însă concluzii necesare nu a făcut, mai mult, ultimul pe parcursul examinării cauzei s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, astfel, în privința acestuia nu sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs

ordinar de către avocatul Botnaru Grigore în numele inculpatului Anisim Nicolae, prin care, invocându-se temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, se solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această latură, prin care inculpatului, pentru infracțiunile comise, să-i fie stabilită o pedeapsă minimă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Recurentul, în susținerea cerințelor recursului ordinar declarat a subliniat că instanța de apel neîntemeiat a respins solicitarea apărării de a aplica în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, dat fiind faptul că la momentul comiterii infracțiunilor la caz, antecedentele penale ale inculpatului Anisim Nicolae erau deja stinse, aspect ignorat de către instanțele de fond. Astfel, se constată că prezența circumstanței agravante, stabilite de către instanțele de fond – antecedentele penale, nu mai este relevantă în prezenta speță, fapt ce admite stabilirea, în privința inculpatului, a unei pedepse cu suspendare condiționată a executării acesteia.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că soluția instanței de apel referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului corespunde prevederilor art. 6, 7, 61, 75-78, 84 Cod penal, fiind argumentată suficient prin prisma principiilor și criteriilor de individualizare a pedepsei. În consecință, consideră că pedeapsa aplicată este una echitabilă.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În expunerea motivelor ce au stat la baza admiterii recursului ordinar declarat de către apărare, Colegiul penal lărgit pornește de la prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Erorile de drept pot fi considerate erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reiterează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) ai aceleiași norme prevede că în vederea

soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmite instanței de apel, sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost calificată corect, *dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just*, dacă normele de drept procesual penal au fost aplicate corect, și hotărârea adoptată trebuie să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Prin urmare, decizia instanței de apel, potrivit prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date, însă, Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi procesuale obligatorii, nu au fost respectate întocmai la judecarea apelului de către instanța ierarhic inferioară.

Așadar, potrivit recursului declarat, apărarea își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de prima instanță și de apel atunci când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În speță se atestă că recurentul este de acord cu circumstanțele de fapt și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului însă critică hotărârea recurată sub aspectul individualizării greșite a pedepsei aplicate, iar motivele invocate, Colegiul penal lărgit le consideră întemeiate, din următoarele raționamente.

În legătură cu aspectele esențiale ale cauzei, Colegiul penal lărgit consideră necesar a se menționa că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Raportând cele expuse supra la materialele cauzei, instanța de recurs ordinar constată că prin decizia instanței de apel a fost menținută sentința primei instanțe, prin care inculpatul Anisim Nicolae a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activitatea de gestionare a bunurilor altei persoane pe un termen de până la 3 ani; în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal la 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport; iar potrivit art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost stabilită lui Anisim Nicolae pedeapsa definitivă de 2 ani 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activitatea de gestionare a bunurilor altei persoane pe un termen de 3 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, Colegiul penal lărgit remarcă că potrivit conținutului deciziei recurrate, instanța de apel la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Anisim Nicolae, la pct. 31. - 34. (f.d. 220, Vol. I) a menționat ”*31. Circumstanță agravantă conform art. 77 Cod penal în privința inculpatului Anisim Nicolae instanța de judecată a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară. Or, anterior inculpatul a fost judecat prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2007, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal al RM, cu stabilirea pedepsei în baza art. 79 Cod penal de 1 an închisoare, fără amendă, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat în temeiul art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 1 an (f.d. 42, Vol. I).*

32. Totodată, a fost constatată săvârșirea infracțiunilor de sustragere, deși Anisim Nicolae nu a fost atras la răspundere penală.

33. Astfel, prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 29 noiembrie 2004, procesul penal în cauza penală pe învinuirea lui Nicolae Anisim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost încetat în conformitate cu art. 1 al Legii nr.287-XV din 16.07.2004 privind amnistia în legătură cu aniversarea a X-a de la adoptarea Constituției RM (f.d. 41, Vol. I).

34. Prin Ordonanța procurorului din 21 februarie 2011, în legătură cu împăcarea părților vătămate în temeiul art. 109 Cod penal, a fost încetat procesul penal pe cauza penală nr. 2010022414 în privința lui Anisim Nicolae, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (două episoade) (f.d. 43, Vol. I). ”.

Întru elucidarea acestor aspecte, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că potrivit art. 110 Cod penal, antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămânerii definitive a sentinței de condamnare, generând consecințe de drept nefavorabile pentru condamnat până la momentul stingerii antecedentelor penale.

În corespundere cu art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă, în termenul de probațiune, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost anulată.

Din aceste prevederi legale, se distinge că stingerea antecedentelor penale în cazurile prevăzute în art.111 alin. (1) lit. d) Cod penal în privința persoanelor condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se produce din momentul expirării termenului de probațiune stabilit prin sentința instanței de judecată în conformitate cu art. 90 Cod penal (f.d. 42, Vol. I), la caz, 03 mai 2008 (f.d. 38, Vol. I).

În acest sens, instanța de recurs ordinar notează că potrivit materialelor cauzei, în perioada comiterii infracțiunilor din prezenta speță, și anume, 27 august 2018 – 31 august 2018, 29 decembrie 2018, inculpatul Anisim Nicolae a executat integral pedeapsa stabilită acestuia prin sentința Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău, din 05 noiembrie 2007. Astfel, se constată că antecedentul penal al inculpatului Anisim Nicolae era stins conform prevederilor art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit mai subliniază că stingerea antecedentelor penale în cazurile prevăzute în art.111 alin.(1) lit. b) Cod penal se produce din momentul emiterii ordonanței de încetare a procesului penal potrivit actului de amnistie de către organul de anchetă penală sau de către procuror, sau din momentul emiterii sentinței (deciziei) de încetare a procesului penal de către instanța de judecată. La caz, este incidentă adoptarea sentinței Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău, din 29 noiembrie 2004 (f.d. 41, Vol. I), precum și emiterea ordonanței de încetare a urmăririi penale din 21 februarie 2011 de către procurorul în Procuratura sect. Râșcani, mun. Chișinău, Arcer Alexandru (f.d.43-44, Vol. I).

În aserțiunea dată, Colegiul penal lărgit reține că antecedentele penale ale inculpatului Anisim Nicolae sunt stinse, or, potrivit prevederilor art.111 alin.(3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale. Prin urmare, se constată că, la caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 77 Cod penal, fapt omis de către prima instanță (f.d.179, Vol. I) și de către instanța de apel la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului pentru infracțiunile comise.

Rezumând circumstanțele constatate, Colegiul penal lărgit conchide că instanțele de judecată, absolut nemotivat au conchis că antecedentele penale ale inculpatului Anisim Nicolae nu au fost stinse în momentul comiterii infracțiunilor din prezenta speță de către inculpat.

Pe cale de consecință, Colegiul penal lărgit reține că, la caz, este incident temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea parțială a sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei în privința inculpatului Anisim Nicolae, cu rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei hotărâri noi, ținându-se cont de toate circumstanțele invocate în sentința primei instanțe, în decizia instanței de apel și în prezenta decizie.

7. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Botnaru Grigore în numele inculpatului Anisim Nicolae, casează parțial sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 06 iulie 2020 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021 în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Lui **Anisim Nicolae XXXXX**, recunoscut vinovat pe:

- art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, i se aplică pedeapsa de 2 (doi) ani 2 (două) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activitatea de gestionare a bunurilor altei persoane pe un termen de 3 ani;

- art. 264¹ alin. (3) Cod penal, i se aplică pedeapsa de 210 (două sute zece) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Conform art. 84 alin. (1), 87 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, se aplică lui Anisim Nicolae pedeapsa definitivă de 2 ani 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activitatea de gestionare a bunurilor altei persoane pe un termen de 3 ani.

Termenul de executare al pedepsei i se stabilește din ziua reținerii.

În rest, se menține decizia atacată.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 aprilie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie